Πορίσματα της Η΄ Λειτουργικής Συνάντησης Νέων

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 16 Οκτωβρίου, 2010

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΝΕΩΝ
"Η ΑΓΙΑ ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΚΥΛΙΝΑ"

Πορίσματα της Η΄ Λειτουργικής Συνάντησης Νέων που πραγματοποιήθηκε φέτος το καλοκαίρι (26 ΙΟΥΛΙΟΥ – 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2010) στο Ιερό Προσκύνημα Μεγάλης Παναγίας Χαλκιδικής, με θέμα:

«ΚΥΡΙΟΣ ΠΟΙΜΑΙΝΕΙ ΜΕ»

Ἱερωσύνη: Ἡ ἱερουργία τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου

Ὁ λόγος τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ὅτι σκοπός τῆς ἱερωσύνης εἶναι «νά πτερῶσει τήν ψυχή καί νά τήν δώσει στόν Θεό» καί ἡ ἀναφορά τοῦ Ἁγίου Σιλουανοῦ , «ἄν ὁ κόσμος μποροῦσε νά δεῖ μέ τί δόξα καί τί φῶς περιβάλλεται ὁ ἱερέας ὅταν λειτουργεῖ θά ἔπεφτε μέ τό πρόσωπο στή γῆ νά τόν προσκυνήσει. Καί ἄν ὁ ἱερέας γνώριζε τήν δόξα αὐτή τότε θά γινόταν μεγάλος ἀσκητής καί νηστευτής τῆς ἐρήμου», ἦταν καθοδηγητικά σέ ὅλη τήν διάρκεια τῆς Η΄ Λειτουργικῆς Συνάντησης Νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου στό Ἱερό Προσκύνημα τῆς Μεγάλης Παναγίας Χαλκιδικῆς μέ θέμα «ΚΥΡΙΟΣ ΠΟΙΜΑΙΝΕΙ ΜΕ. Ἱερωσύνη: Ἡ ἱερουργία τῆς σωτηρίας τοῦ κόσμου».

Λειτουργικό ἤθος δημιούργησε ἡ καθημερινή συμμετοχή στίς ἀκολουθίες τοῦ Ὄρθρου, τῆς Θείας Λειτουργίας, τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ἀποδείπνου καί τῶν Χαιρετισμῶν. Παράλληλα ἔγιναν εἰσηγήσεις πάνω στό θέμα τῆς ἱερωσύνης. Παρόλο πού τό θέμα ἦταν ἐξειδικευμένο, παρουσίασε μεγάλο ἐνδιαφέρον καί ἔγιναν πολλές γόνιμες συζητήσεις. Ἡ ἱερωσύνη μπορεῖ νά δίδεται στούς ἱερεῖς, ἀλλά ἀφορᾶ ὅλα τά μέλη τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἐπιτυχία ὀφείλεται σέ αὐτό καθεαυτό τό θέμα, ἀλλά καί στούς καλούς εἰσηγητές.

Οἱ νέοι πού συμμετεῖχαν ἐπισκέφτηκαν τήν δυτική περιοχή τῆς Μητροπόλεως καί προσκύνησαν στό Μοναστῆρι τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τά λείψανα τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολύτριας καί τοῦ Ἁγίου Θεωνᾶ, στήν Περιστερά τά λείψανα τοῦ Ὁσίου Εὐθυμίου τοῦ Νέου (898), στό Βυζαντινό ναό τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέα (871), στήν οἰκία καί στό Ναό τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος Ἀκυλίνης (1764) στό Ζαγκλιβέρι. Συμμετεῖχαν ἐπίσης σέ Ἱερά Ἀγρυπνία στήν Ἱερά Μονή Εὐαγγελισμοῦ Ὀλυμπιάδος.

Ἐπισκέφτηκαν τόν Μητροπολιτικό Ναό τοῦ Ἁγίου Στεφάνου στήν Ἀρναία, πού ἀναστηλώθηκε μετά τήν καταστροφή τοῦ τό 2005, τήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Κοσμᾶ Αἰτωλοῦ στό Χολομώντα, τό Ἵδρυμα Αγάπης ὅπου φυλάσσεται ἡ Εἰκόνα τῆς Παναγίας «τῶν Διψώντων τήν Ζωήν» πού ἐλευθερώνει ἀπό τίς ἐξαρτήσεις.

Σύμφωνα μέ τό πρόγραμμα ἔγιναν οἱ ἑξῆς εἰσηγήσεις:

- ***1η Εἰσήγηση***: **«Ἡ Ἀκολουθία τῆς χειροτονίας, Διακόνου, Πρεσβυτέρου, Ἐπισκόπου»** *ἀπό τόν Ἀρχιμ. Χρυσόστομο Μαϊδώνη, Πρωτοσύγκελλο.*

- ***2η Εἰσήγηση***: **«Ἡ Ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ»** ἀπό τόν Ἀρχιμ. Ἰγνάτιο Ριγανᾶ, *Γεν. Ἀρχιερατικό Ἐπίτροπο Ι.Μ. Ἱερισσοῦ.*

- ***3η Εἰσήγηση***: **«Πῶς θέλουμε τόν ἱερέα στήν ἐποχή μας»** *ἀπό τόν Ἀρχιμ. Μεθόδιο Ἀλεξίου.*

- ***4η Εἰσήγηση***: **«Οἱ κατώτεροι κληρικοί»** *ἀπό τόν κ. Κωνσταντῖνο Πνευματικό, Θεολόγο.*

- ***5η Εἰσήγηση***: **«Ἡ Ἱερωσύνη τῶν λαϊκῶν»** *ἀπό τόν π. Κωνσταντῖνο Πλευράκη.*

Πορίσματα

Μετά ἀπό τίς εἰσηγήσεις καί τίς συζητήσεις βγῆκαν τά ἑξῆς πορίσματα:

Α . Ὁ ἱερεύς εἶναι διάκονος τῆς ἱερωσύνης τοῦ Χριστοῦ

- Ἡ ἱερωσύνη στήν Ἐκκλησία εἶναι ἡ ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ.
- Ὁ ἱερέας εἶναι διάκονος τῆς ἱερωσύνης τοῦ Χριστοῦ, πού δανείζει τά χέρια

του, τό στόμα του καί ὅλο τόν ἑαυτό του στό Χριστό.
- Ὁ Χριστός ἱερουργεῖτά μυστήρια, ἐνῶ τό Ἅγιο Πνεῦμα τά τελεσιουργεῖ.
- Ἡ ἱερωσύνη εἶναι τό σημάδι τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο καί ἡ ἔκφραση τῆς ἀγάπης Του· εἶναι μεγάλη εὐλογία καί σπουδαίο δῶρο τοῦ Θεοῦ γιά τόν κόσμο.
- Ἡ σωτηρία μας δέν ἐξαρτάται ἀπό τήν ἁγιότητα του ἱερέως, ἀλλά ἀπό τήν ἱερωσύνη τοῦ Χριστοῦ πού ἐνεργεῖται μέσα στήν Ἐκκλησία.
- Ἡ ἀλήθεια μέσα στήν Ὀρθοδοξία δέν χάνεται, γιατί μέσα στήν Ἐκκλησία διά τῆς ἱερωσύνης ὑπάρχει τό Ἅγιο Πνεῦμα.
- Οἱ κληρικοί εἶναι ὁ αὐχένας πού συνδέει τήν κεφαλή τῆς Ἐκκλησίας, τό Χριστό, μέ τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι οἱ πιστοί.

Β. Ἡ ἱερωσύνη

- Ὁ χριστιανός πρέπει νά ἔχει τήν πίστη του καί τήν ἐλπίδα στό Χριστό. Γι’ αὐτό ὁ ἱερεύς δέν πρέπει νά ἀποπροσανατολίζει τούς χριστιανούς οὔτε μέ τήν ἁμαρτωλότητά του, οὔτε μέ τήν καλοσύνη του. Ὁ ἱερέας θά πρέπει νά εἶναι διάφανος, ὥστε νά ὁδηγεῖ τόν πιστό στόν Χριστό, χωρίς νά σκανδαλίζει μέ τά λάθη του, ἤ νά ἐνισχύει τήν προσωπολατρεία μέ τίς ἀρετές του.
- Ἡ ἱερωσύνη χειραγωγεῖ τόν ἄνθρωπο πρός τήν οὐράνια ζωή.
- Ὁ ἱερέας θά πρέπει πρώτα ἀπ’ ὅλα νά εἶναι ἀρεστός στόν Θεό κι ὄχι στόν κόσμο. Θά πρέπει νά ἔχει πίστη, προσευχή, ταπείνωση, πνεῦμα θυσίας, νά ἐξομολογεῖται καί νά εἶναι ἄριστος γνώστης τῶν Θείων Γραφῶν καί τῆς Παράδοσης τῆς Εκκλησίας, ὥστε ἡ ζωή του νά εἶναι σύμφωνη μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.
- Ὁ τρόπος ἔκφρασης καί τά μέσα πού χρησιμοποιεῖ γιά τή μετάδοση τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, θά πρέπει νά εἶναι σύγχρονα μέ τήν ἐποχή του, χωρίς ὅμως νά ἐπιτρέπει τήν παραμικρή ἀλλοίωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς παράδοσης.
- Ὁ ἱερέας θά πρέπει νά εἶναι ἐκφραστής τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, νά ἀσκεῖ τήν ἐλεημοσύνη καί νά προσεγγίζει τούς πιστούς μέ πραότητα καί ἔμπρακτη ἀγάπη.

Γ. Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἱερέως

- Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἐγγάμου ἱερέως θά πρέπει νά εἶναι μιά κατ’ οἶκον ἐκκλησία. Ἡ προσευχόμενη οἰκογένεια τοῦ ἱερέως τῆς ἐνορίας εἶναι αὐτή πού μπορεῖ νά ζυμώσει καί νά ὁδηγήσει σέ πνευματική πρόοδο ὅλη τήν ἐνορία.

- Ὁ ἔγγαμος ἱερέας δέν θά πρέπει νά παραμελεῖ τήν οἰκογένειά του, χάριν τῶν ἱερατικῶν του καθηκόντων, ἀλλά θά πρέπει νά εἶναι ταυτόχρονα καί ἕνας καλός οἰκογενειάρχης σύμφωνα μέ τούς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.
- Ἡ θέση τῆς πρεσβυτέρας εἶναι πολύ σημαντική. Ἡ πρεσβυτέρα εἶναι ἡ γυναίκα πού ἀποφασίζει νά συμπορευθεῖ μέ τόν ἱερέα στό ἔργο του μέ ὑπακοή, σεβασμό, ἐξαγνισμένη ἀγάπη καί σταθερή πίστη.
- Ἡ πρεσβυτέρα ἔχει τή δυνατότητα νά ἀναδείξει τά χαρίσματα τοῦ ἱερέα καί νά συνεπικουρήσει στό ποιμαντικό ἔργο του.
- Γι’ αὐτό ἡ πρεσβυτέρα θά πρέπει πάνω ἀπ’ ὅλα νά εἶναι καλή χριστιανή.

Δ. Γενική ἱερωσύνη

- Πολύ σημαντικός εἶναι καί ὁ ρόλος τῶνπιστῶν μέσα στήν Ἐκκλησία. Οἱ λαϊκοί μετέχουν τῆς ἱερωσύνης καί ἱερουργοῦν τή σωτηρία τοῦ κόσμου, ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας, μέ σκοπό τήν «ἐκκλησιαστικοποίηση» τῆς κοινωνίας, δηλαδή τή μεταμόρφωση τοῦ κόσμου σέ Ἐκκλησία.
- Ὁ λαϊκός χριστιανός μετέχει τῆς γενικῆς ἱερωσύνης, ὅταν λειτουργεῖ μέσα στήν κοινωνία. Σέ μιά ἐποχή πού κάποιοι θέλουν νά θέσουν τήν Ἐκκλησία μας καί τήν πίστη μας στό περιθώριο, οἱ χριστιανοί ἐκτελώντας τό καθήκον τους στή θέση πού κατέχουν καί ὁμολογώντας μέ ἔργα καί λόγους τήν πίστη τους, λειτουργοῦν τήν σωτηρία τοῦ κόσμου. Οἱ χριστιανοί μέσα στήν κοινωνία «ἐκκλησιαστικοποιοῦν» τόν κόσμο. Γίνεται πραγματικότητα αὐτό πού ἔχει τονίσει ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας Ἀναστάσιος «λειτουργία μετά τήν λειτουργία».

Ε. Ἡ Ἐνορία

- Ἡ ἐνορία θά πρέπει νά λειτουργεῖ ὡς οἰκογένεια. Ὁ ἱερεύς νά ἐκπληρώνει τόν πατρικό του ρόλο καί οἱ λαϊκοί νά τόν ἀγαποῦν καί νά προσεύχονται γιά τόν ἱερέα τους. Νά τόν βοηθοῦν στό ποιμαντικό του ἔργο καί νά τοῦ συμπεριφέρονται ὡς πνευματικό πατέρα. Ἀκόμα καί σέ περίπτωση κάποιας πτώσης του, νά μήν σκανδαλίζονται, ἀλλά νά τόν βοηθοῦν νά θεραπευθεῖ καί νά συνεχίσει τό ἱερατικό του ἔργο.
- Δέν θά πρέπει νά δεχόμαστε εὔκολα κατηγορία ἐναντίον ἱερέως καί νά ὁδηγούμαστε στήν ἱεροκατηγορία, πού εἶναι θανάσιμο ἁμάρτημα σύμφωνα μέ τούς πατέρες.
- Δυστυχῶς, στίς μεγάλες πόλεις εἶναι δύσκολο ἡ ἐνορία νά λειτουργήσει οὐσιαστικά ὡςοἰκογένεια, κι αὐτό εἶναι ἕνα ζήτημα γιά τό ὁποῖο θά πρέπει νά

ἀναζητηθοῦν καίριες λύσεις.

ΣΤ. Τό μυστήριο

- Ἡ γνώση τῆς ἀκολουθίαςτῆς χειροτονίας ἀπό τούς λαϊκούς τούς βοηθᾶ νά κατανοήσουν τή σπουδαιότητα τῆς ἱερωσύνης.
- Κατά τόν λόγο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τό Ἅγιον Πνεῦμα «διά πάντων ἐνεργεῖ, ἀλλά οὐ πάντας χειροτονεῖ». «Τό Ἅγιον Πνεῦμα διά πάντων ἐνεργεῖ εἰ καί ἀναξίων ὄντων τῶν ἱερέων».
- Ἡ ἀκολουθία τῆς χειροτονίας θά πρέπει νά εἶναι λιτή, γιά νά εἶναι καί κατανυκτική.
- Εἶναι ἀνάγκη γιά τό κύρος τῆς Ἐκκλησίας στόν κόσμο καί τήν προσωπική ὠφέλεια τοῦ χειροτονούμενου νά τηροῦνται οἱ προβλεπόμενες ἀπό τούς Ἱερούς Κανόνες προϋποθέσεις.
- Δέν πρέπει νά εἰσέρχονται στίς τάξεις τοῦ κλήρου ἀνάξιοι καί ἀπροετοίμαστοι ὑποψήφιοι, ὅσο καί ἄν ἔχει ἀνάγκη ἡ Ἐκκλησία νά καλύψει ἐφημεριακά κενά.
- Θά πρέπει νά ἐνθαρύνονται οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί νέοι, νά προσέρχονται στόν Ἱερό κλῆρο.

Ζ. Κατώτερος κλῆρος

- Θά πρέπει νά ἐνθαρρυνθεῖ ἡ παραμονή τῶν διακόνων στήν τάξη αὐτή.
- Ὅσοι λαϊκοί διακονοῦν στόν Ναό, ψάλλουν, ἀναγινώσκουν κ.ἄ. θά πρέπει νά ἔχουν χειροθεσία.
- Θά πρέπει νά ὑπάρχει ἐνθάρρυνση τῶν χαρισματούχων πιστῶν, νά μετέχουν στίς τάξεις τῶν κατώτερων κληρικῶν.
- Εἶναι ἀνάγκη νά ἀναβιώσει ὁ θεσμός τοῦ ὑποδιακόνου καί τῶν διακονισσῶν, ὥστε νά διευκολυνθεῖ ἡ εὔρυθμη λειτουργία τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.